

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Setentiae LX spiritualis religiosi perutiles - Cod. Ettenheim-Münster 237

[S.l.], 1661

Nomina religiosi

[urn:nbn:de:bsz:31-127475](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-127475)

63

mo	S	Premiatur co- piusius.	}	Imitationē Christi. Vitā religiosā.
Ho	H	Propter prote- ritam	}	Victoriā aduersari- orum, Mundi, Carnis, et Diaboli.

Itaq; felix hora, felix mora, qua seculū reli-
quidi, et Deo adhæsisti.

Nomina Religiosj.

Nomina eū in fine reb; imposta sunt, ut ex illis
natura et proprietates earum cognosceretur;
Vt igr etiā Religiosus ex suis nominib; intelligat
qualiternā esse, et quid facere debeat, ut verū Religi-
osum re et nōie ostendat, ea ipsa, quib; appellatū
solet nomina, paucis hic subiiciem.

Appellatur igr Religiosus 1°. *De p̄anertis*
id est, Cultor; quia totū se Dei seruitio addi-
cit, animūq; suū diligenter excolit. Dionys.
cap. 6. Eccl. hierarch. Philo de vita cōtemp.

2° Vocatur *Abqurtis*; idē, Pugil, exercita-
tor, tum quia in actionib; vitæ actiue et cōtēpla-
tiue omni tempore se exercet: tum quia virtu-

110
ter acquirere, et vitia profligare studet; tū quia
cū hostibz humani generis continuū certamē gerit.
Eam ob causam s. Basilij Sermones et tractatus
suos, quibz Religiosos instruit, Ascetica, id est,
Exercitatoria inscripsit.

3° dicitur Ιερέης, id est, Supplex, eò quod proprium
est principale monachi huius sit orare et contēpla-
ri. Philo de vita cōtemp. Supplicum. Contra re-
prehensores, vita monast.

4° nominatur Φιλόσοφος, id est, Amator sapi-
entia; Quia in modo viuendi, veteres Philo-
sophi representant, tum quia cūcta deserūt et cōtē-
nūt, et sapientia studēt vacēt; tum, quia auster-
ritā vitā traducunt. S. Chrysost. in tract. quē
p. defens. Religiosorū scripsit. Nilq. Abbas in sua
Philis Christiana.

5° nuncupatur Μοναχος, id est, Solitarij; par-
tim quia mundo nūcium mittunt, et ab alijs se ab-
strahunt, ut solitariā vitā agant; partim, quia
soli Deo vacant; partim quia cōiuncti viuunt.

6° Vocatur Religiosus; Religiosus nāq. deno-
tat hominē deuotum, pium, et inclinatum ad
Dei seruitium, respondetq. verbo graeco θεραπει-
της.

7° Dicitur Regularis, qui viuunt, aut certē viuere
debet iuxta Regulā sui Ordinis.

64

Demū nūcupatur Claustralis, et Cœnobita, quia in Congregatione cū alijs iunctim uiuit, vniq; Senioris iudicio gubernatur.

Quisquis igitur bonę verūq; Religiosus ēē desiderat, opus est, vt crebro nominum suorū vim et significationē secū reuoluat, et talis, qualē nomina hæc flagitant, esse totis virib; contendat.

Documētū hoc S. Hieronymi ē, quod speciatim Religiosus dare cōsueuerat; vt in eptā ad Heliodorū (de vita solitaria) vbi sic ait; Quid facis in turba, qui solus es, interpretare vocabulū Monachi. Et in eptā ad Rusticū monachū; Si cupis, inq; esse quod dixeris, Monachus, idē, solus, quid facis in vrbib; q̄ vtiq; nō sunt solorum habitacula, sed multorum.

Ex his satis superq; Religiosus intelligit, quod illius officium ac munus sit, quidq; ipse facere oporteat, vt boni Religiosi nomen gerat; nimirū vt ea q̄ a ss. viris de Religiosorū morib; dicta et scripta fuerunt, queq; propria illis noia significant, perspicere et obseruare laboret.

A quibus sibi cauere debeat Religiosus.

Religioso hæc maximē cauenda sunt:

i. Tristitia, et ois inquietudo sine turbatio spirity, quacuq; ex caa. Hæc enim bonarū actionum

hostis et om̄ tentationū mater ē. Contra potig
omni studio cōtendet, ut animū semp in Dño hē-
lare habeat, ad quod eū veteris et noui instru-
meti pagine identidē adhortantur. Idem pre-
ceptū S. Antonig, et S. Francisg, aliq̄z SS. Patres
discipulis suis inculcare cōsueverūt, tanquā a de-
uotionē spiritualēz protectū prorsus necessarium.

2. Cauebit sibi a duodecim Religionis, siue Reli-
gio sorū abusijs, quos Hugo de S. Victore abusiones
claustrī appellat, et hoc ordine recenset;

12. abusi-
ones clau-
stri.

1. Prælatus negligens. 2. discipulus inobediens. 3.
Iuuenis otiosus. 4. Senex obstinatus. 5. Monachus
curialis. 6. Monachus caudidus. 7. habitus pre-
tiosus. 8. Cibz exquisitus. 9. rumor in clauistro.
10. lis in caplo. 11. Dissolutio in choro. 12. irre-
uerentia iuxta altare.

3. S. Bonauentura ab oī Religioso quatuor
hęc totis viribz euitanda esse monet.

1. Ne a primo seruore, quo cū ad Religionē
accessit, deficiat; quod idem affirmat dicto Abba-
tis Agathonis; hic enim, cū ab adolescente quidā
monasticā vitā amplectenti interrogaretur, Quo
modo sibi in monrio cōuersandū esset, ut bonis Re-
ligiosz dici mereretur, respondit: Vade et qualis
eo die fueris, quo Religionem primū ingressus es, sem-

per recordare simulq; enitere, vt in eode statu per
manear.

2. Ne tepidorū et imperfectorū qui bonis semper
immixti sunt vestigia sectetur, sed optimos quosq;
sibi ad imitandum proponat, eorum mores expri-
mere, ac vestigijs inhaerere studeat.

3. Euitabit omnia temeraria iudicia de aliorū
actionib; et imperfectionibus.

4. Cauēbit ne in aduersitatib; et tentationib;
animū abiciat; sed meminisse debet, se idcirco vi-
tā religioſā amplexū esse, vt in praesenti vita,
oīa quacūq; possunt sibi accidere aduersa pro Dei
et Saluatoris Iesu Chri amore volens libentij
toleraret.

Indicia Religiosi humilis.

Religiosus humilis est;

Deuotus paupertatis amator.

Patientia seruus.

Obedientiae filius.

Castitatis custos.

Innocentiae testis.

Concordiae socius.

Disciplinae discipulus.

Pacis amicus.

Sibi rigidus.

Alijs benignus.
 Querens secretum.
 Fugiens tumultum.
 Amans silentium.
 Vitans longa colloquia.
 Deo soli placere appetens.
 Omnia terrena despiciens.
 Omni tempore cū Chrō esse desiderans.
 Quæ sit fabrica spiritualis.

Fabrica spiritualis ē; fides firma in corde; verba
 Veritatis in ore; bona voluntas in mēte; dilectio
 Dei in pectore; præcinctio castitatis in ardore;
 honestas in actione; sobrietas in consuetudine;
 humilitas in prosperitate; patientia in tribulatio-
 ne; amor vitæ æternæ; Spes in Creatore; per-
 severantia in bono vsq; in finem.

Religiosum vocationē suā magni
 aestimare debere.

Religioso semper maximi faciendū ē sua vo-
 catio; illum videlicet ordinem, ad quē à Deo vo-
 catū est, terrerrimè diligere, et sup̄ omnia alio-
 rū ordinū instituta in corde offerre, Quāuis ca-
 uendū sit ne in congressu et sermone cū alijs, ceter-
 is eum præferat. Itaq; beneficium vocationis suæ

plurimū estimare debet, quā alia oīa, quibz eū Deus
ornauit. Nam parū, aut nihil proficiēt ei be-
neficia Creationis, Redemptionis. si in secu-
lari statu manserit. Quāto enim Religiosus
66
uocationē suā Chariorē habuerit, tanto illi
melig atq; seruantiū satisfaciēt, in oī virtute am-
plig proficiēt, atq; in ea vlt̄ in fine perseverabit.
Contra verō, qui ad institutū suū nō tantopere af-
fecti sunt, parū proficiunt, et facillimē a vo-
catione sua excedunt.

Ad hoc autē duo precipuē cōducūt; primum,
legere frequenter elegantissimā S. Bern. homi-
liam, quā de margarita pretiosa cōscripsit, in qua
demonstrat margaritā hanc eē Religionē; et
aliū eiusdē viri sancti sermōne, Contra pesti-
mū vitium ingratiitudinis.

Deinde crebro secū reuoluere magnitudinē et
excellentiā beneficij uocationis, illudq; oī die et
hora corde circumferre, et incessanter deo grās
ex totis visceribz pro tāta grā et fauore agere,
atq; corde simul et ore cocinere illud psal. 147.

Non fecit taliter omni nationi. Et enim nihil
adeo displicet sumo numini, atq; huic Religioso-
ru ingratiitudo, vti S. Bern. testatur; Nihil ita
displicet deo, prāsertim in filijs grā, in herbz cō-
uersionis, quē admodū ingratiitudo, vias enim ob-

struit grā, et ubi fuerit illa, iā grā locū habet,
 acceptū nō inuenit. Peremptoria res ē ingrati-
 tudo, hostis grā, inimica salutis.

Quæ autē Religioso considerāda sint, ut beneficiū
 Vocationis suæ cognoscat. Vide in modo medita-
 ti, ubi considerationes illæ Religio proprie de
 Vocationis beneficio posita sunt. fol. 76 g.

Religiosum debere esse exactum votōrū et regularum suarum observatorem.

Danda ē etiā Religioso opera, ut vota et promi-
 siones, quibz Deo se obligauit, nimirū, Paupertate,
 Castitate et Obedientia perfecte adimpleat.
 Etenim horū transgressio, et stulta atq; infidelis
 promissio, ut Sapiens ait; Deo displicet, et illū gra-
 uiter offendit. Quin et Sacri Doctores affirmat,
 sicut anima ē vita hoīs; ita vitā et cōscientiam
 Religiosi hoīs ē tria vota; ad quarum integrā
 obseruatione tria hæc nō parū illi proderunt;
 1.° Petere indies gratiā a Deo ea fideliter im-
 plendi.

2.° Quotidie se super his examinare; nū videli-
 cet aliquid Paupertati, Castitati, vel Obedi-
 trarium admiserit.

3.° Sæpe vota renouare, singulis videlicet Domi-

nicis post sacra Comunionem;

Ad Regular quod attinet, debet illas omnes ex integro observare; tã eas q̄ sunt cões cõctis, quã officij sui particulares, cũ cõteris statutis ex Cõstitutionibz, id est;

1° propter amorem Dei, qui illas cõdidit, dũ videlicet eas Fundatori, patribzq; Generatũ Congregationũ inspiravit, atq; per illas sanctã voluntatẽ suã, quibz, a quolibet Religioso requirit, manifestaret.

2° Propter suũ profectũ vel detrimetũ; nã in eo cõsistit salũ ex perfectio ipsiq; ex fieri nequit et Religiosũ salutẽ, nẽ dicã perfectionẽ unquam adificatur, si regular suas exactẽ nõ servet. Maxĩ cum Regularũ observatio Religiosũ ad perfectiõnẽ ducat, illiq; merita corã Deo vehementer auget.

3° Propter religiõnẽ ex proximis; quia ex Regularũ transgressiõne proximi nõ parum scã delicitur, et Religio funditũ evertitur: quẽmadmodũ è cõtrario, lex Regularũ observatiõne Religiones cõservantur, et proximi maiore in modũ edificantur.

Hanc diligentĩ in Regular observantĩ, ut Religiosũ assequatur, quibz, hæc faciet.

1ª Habebit eas oĩ tempore penes se, si nõ improprias saltẽ manu sua descriptas.

2^a Frequenter illas leget ac releget, carq; hac ratione sibi familiares efficiet.

3.º Studebit illas intelligere, et si aliquid debuit in illis occurrat, Superiorem suum aut patrem spirituale consulat; nam ignorantia in rebus, quae quis scire obligatus, non excusat.

4.º Singulis mensibus vel omnibus, vel aliqua illarum parte meditatione percurrat; praecipuas vero ex qua maioris momenti sunt, satig in meditatione assumet. Methodum huiusmodi in meditationis modo.

5.º Plurimum quoque inuat, quolibet mense a Superiore facultate petere, poenitentiam aliquam, partim secreta, partim publicam agendi pro defectibus in regularum observatione commissis.

Religiosum debere esse pietati et deuotioni addictissimum.

Religiosus mae addictus esse debet deuotioni; id est Orationi, Contemplationi, Conscientiae discussione, Sacramentorum frequentationi, et lectioni spirituali; haec enim omnia complectitur nomine Deuotionis. Opus est igitur ut talem habeat inclinationem ex amore ad spiritualia, ut quatenus in ipso est, nihil aliud facere desiderat, quam praedictis deuotionis exercitijs incumbere.

Quo ad Orationem debet eniti, ut dictum illud saluatoris adimpleat, Luc. 18. Oportet semper orare et non deficere. Et illud S. Pauli, Philip. 18. No-

68
 Stra autē cōuersatio in celis est. Idē per frequētē
 usum orationū iaculatoriarum, idē, eleuationū
 & suspiriorū sp̄g, atq; breuiū orationū vocalium,
 quales ee possunt; Deū in adiutoriū meū intende,
 & alia similes, tota animi intentione laborado,
 ut in diē familiar Deo reddatur Creatori suo, Bea-
 tissimae Virgini Mariae, Angelo suo tutelari, quē
 Deū illi dedit, ut ab eo adiuuaretur, dirigeretur ac per-
 ficaretur.

Porro cū perseverantia in religioso statu, et bonis
 incaptis sit donū Dei, et prater hominis debitā cōo-
 perationem, speciale quoq; auxiliū et celestē opē
 requirat, Religiosus quicq; inter quotidiana deuotio-
 nis exercitia hoc quoq; ponet, et hanc perseveran-
 tiā instantissimā a Deo precib; sibi et alijs postulat.
 Atq; ne illis obliuiscatur, hanc sequentē orationem
 frequētare, vel ut minimū semel in die recitare cōsue-
 cet.

Oratio Religiosorū propria ad postu-
 landā perseverantiā.

Deus qui nos a seculi vanitate cōuersos ad brauiū
 supernā uocationis accendis, pectorib; nr̄is purifica-
 dis illabere, et gratiā nobis, qua in te perseverem;,
 infunde, ut protectionis tuae muniti praesidio, quōd
 te donante promissim; impleam; et nr̄e profes-
 sionis executores effecti, ad ea, quae perseverantib;
 in te, promittere dignatus es, pertingam;. Per Chm.

Religiosum erga oēs hoīes ita se gerere
debet, ut unicuiq; quod suū ē tribuat.

Justitia summa in eo cōsistit, ut unicuiq; quod suū ē
tribuatur; quisquis in iusti hoīs, et boni Religiosi
nomē habere desiderat, necesse est, ut sex persona-
rū generib; hoc debitū reddat, scilicet, erga omnes gerat
ut oportet.

1° Deo satisfaciēt, si se totū illi donauerit per obe-
dientiam, amorem ac familiaritātē cōtinuā; si
nihil prater Deū ad cor admissit, si oī te pore atq;
dib; in reb; illi honorē, et sanctissimā Volūtātē ei;
adimplentiē quaesierit ac desiderauerit: deniq; si
ita uixerit, quasi in mūdo prater iprū et Deū nemo
existere.

2° Erga Superiores se habebit, ut filij erga patrem,
qua propter tenerrimo eos amore cōplectetur, hono-
re afficiet, iussionib; eorū prōptē obtemperabit,
auxiliū, quando poterit, libens prestabit, ac deniq;
nō ut hoīs errorib; atq; imperfectionib; obnoxios;
Verū ut Dei, cuius locum obtinent, vicarius, inter-
nis fidei oculis respiciet.

3° Erga Religione, quā profess; ē, nō aliter se ge-
ret, atq; erga matrē, ut potē a qua accepit, et mior
accipit Essē, vitam et alimentū spirituale; id eor;
quatuor haec, quae filij matri debet, ei quoq; ex hi-
bere cōtendet; Amorem, honorē, obedientiā atq;

auxilium. Qua propter unice eā diliget, atq; mag-
ni aestimabit in corde suo, et in hoc Deum unū poten-
tē pro illius cōservatione, atq; augmēto deuotissimis pre-
cib; orabit: omni quoq; studio, quātū quidē brachare
poterit, eā promouere et adiuuare cōtendat.

4.º Erga aequales et fratres, fraternitē et ipsre ani-
mū induet, in oī amore, humilitate, et cōcordia,
atq; totis tū aī, tū corporis virib; enitetur, ut eorum
salutē partim bono exemplo, partim precib; ac p̄ss
colloquijs, alijsq; modis possibilib; promoueat.

5.º Erga Extraneos fideles et infideles, laicos et
Ecclesiasticos ita se geret ut om̄ salutē et perfectionē
equaliter desideret, atq; ad eā, quātū poterit, procurā-
dam, quotidianis precib; ad Deū pro illorū salute fu-
sis, aut alijs modis instituto, et vocationi suae cōfenta-
neis, cōoperetur.

6.º Sibi metipso debet disciplina, et diligentissima ani-
mā ex corporis moderatione, ut utriq; q̄d sitū est ritē
dispenset! Anima nāq; oī Religiojs debet, hæc qua-
tuor: Sac̄m̄ta Orationē siue Contemplationē, Con-
scientiæ examē, et Dei verbū lectū siue auditum.
Corpori verō tria hæc: Alimentū necessariū, disci-
plinam, et Labore moderatum.

Religiosum frequenter propositum et
votū sua renouare, et annuētariū diē
sui in Religionē ingressus agere debere.

Quonia ea e hois in aeniosa hac vita coeditio, ut no tm corpus, veru etia paulatim anima magis magiq; senescat, id e, primu illu vigore, vires, et pulchritudine per quotidiana, quib; peccat offendit peccata, senfim amittat: necesse e ut Religios, qui in diuinis obsequijs no regredi sed progredi, non deficere sed proficere desiderat, singulari industria utatur, ne tempore succedente in sua vocatione paulatim senescat, et in suis imperfectionib; profundo quoda somno cōspiciatur. Quare ut ab hac incomodo tutu ac liber fit, hac methodo utatur.

Medium primu, recuperadi primu feruorem, est professionis annua renouatio.

Religios quotannis die illu quo Religio ne diuina benignitate ingressu e, magna cu solemnitate ac deuotione peraget, atq; in eo vota ac proposita sua iterabit, et sic inuentu suu ut aquila renouabit. Quod olim magno in vfu apud SS. Patres fuisse, docet nos ex eo lo suo magno Agstenig, qui diem illu, quo mudo nunciu miserat, vi amo hac celebritate transigebat.

1. Sacrosancti corporis et sanguinis Domini sacmto magna cu deuotione percipiebat.

2. Trib; pauperib; ea, qua pro sua voluntaria paupertate poterat, elemosina dabat.

3. Refectione ex leguminib; admittiebat.

4. Religiosis ceteris cella sua ingrediendi facultate permittiebat.